

Szegedi ifjúsági karnevál, 1964

Vasárnap a késő délutáni órákban több tízezer tömeg gyűlt össze Szeged utcáin. Az előre meghirdetett útvonalon sorfalat állva kíváncsi érdeklődéssel várták a szegedi územek fiataljainak karneváli felvonulását.

hátan kísérte nagyhasú papja és lovon lépegettek utána követői. Itt volt a bagdadi tolvaj, meg Nemo kapitány is.

Sok ötlet, gazdag humor

Az időjárás majdnem elrontott mindent

Sok munka, lelkes izgalom, fáradhatatlan készülődés előzte meg ezt a tegnapi felvonulást, amit majdnem tönkretett a rossz időjárás. Nemcsak a felvonulók, de a nézőközönségnek is egész napos izgalmat okozott a szűnni nem akaró esőzuhatag.

— Rengeteg munkánk volt, hogy úgy-ahogy rendbe tudtuk hozni az elázott transzparenseket — panaszkodtak többen a csoportok gyülekezőhelyén. S bár sötét felhők borították az eget, nem volt hiány nézőközönségből és tapsorkánból sem.

Ötlet és szellemesség jellemezte a felvonulást! A résztvevő 35 csoportból mindegyik nagy tapsot kapott. A hirdetőkösi nyitotta a sort. Őket már mint ismerősöket üdvözölte a közönség, hiszen szombaton mindenfelé nagy gyülekezést kísért a »músortak«.

Meseország lakói a felvonuláson

Megelevenedett a mesevilág!

Tündér Ilona kiszállt a hatalmas tavirózsza-kehelyből és boldogan borult a János vitéz karjaiba. Mellettek mosolyogtak a tündérlányok és rázta seprűjét a feketebe öltözött, vörösre festett orrú boszorkány.

Gulliver egy teherautó hosszúságában feküdt leköltözve, rajta és körülötte riadozott törpeország apró népe. Az egyik meggörnyedve cipelte az óriás Gulliver hatalmas zseboráját.

Münchhausen báró a kilövés előtti pillanatában érkezett Szegedre. Ott álltak az ágyút kezelő tüzezek teljes díszben a puskapor-tartályokkal oldaluk mentén. Münchhausen báró pedig az ágyúcső szélén, az ágyúgolyón üldögélve szemlélte az ellenséges tábor.

Amerre elhaladt Manóka meg Mazsola a tókház előtt ácsorogva, hatalmas üdvölgásban és kacajban törték ki az apróságok. Mazsola kedvesen bólogatta malacfejét és bőkezűen osztogatta a boldog gyerekseregnek saját képmását.

Es jöttek a többiek is egymás után. Cica Mica, Böbe baba, Morzsi kutya és Süni-ke, a televízió Futrinka utcajének lakói. A gályán félelmetes, marcona kalóz ült, Ludas Matyi hóna alatt szorongatta libáját, s úgy lépegetett a két marcona csendőrközött, Robin Hoodot számár-

És a megelevenedett, színes, forgatagos, jókedvű mesevilágban lépegettek az ötletes, és jellegzetes szegedi tablók is.

A legnagyobb sikert talán a hatalmas csiga vontatta két kocsiállós szegedi villamos aratta. Első kocsiállós alig volt utas, a második pedig olyan zsúfolott volt, amilyent mindennap láthatunk Szeged utcáin közlekedni.

Szerényen és bájos lassúsággal lépegetett a hatalmas löszőr ecset. A nagy, kétméteres malacot két könyörület nem ismerő henteslegény kísérte, akik egy-egy útszakaszon ledöfödték a jókorára hizott sertést.

Viselőiknek valószínűleg súlyos terhet jelentett, de a közönség sorai közt nagy-nagy tetszést aratott a három hatalmas fej. Egyforma, változatlan mosollyal, a fejhez mérten rövid végtagokkal ijesztgették a gyerekeket, s fakasztották mosolyra a felnőttek gyülekezetét.

Eljöttek a cigányok is. Az egyik csoport vidáman, hangosan mulatozott, egy másik szekér vándorai közül pedig ketten összeveszték, hogy ki vezesse pórázon a kutyát, s ki a malacot.

S felelevenedett a szabadtéri játékok zenélő órája is. Ott voltak a diákok és a professzorok, hallgatták az óra muzsikálását. A matrózhajón példás, katonás rendben állt vigyázba a legénység, meg a szakács, nélkülözhetetlen fakanalával. Vörös gladiolus szikra csapott ki a virágokból készült »porcelánscigából«.

Izléses, finom volt a fodorhattyúból utazó, hófehérbe öltözött tündérlány. A szüreti mulatók pedig szívesen kínálgatták a nézőközönséget zamatos ízű, arany színű borakkal.

Egyik ötlet a másik után vonult el a karnevál hosszú menetében. Vidámság, jókedv és taps közzöntött valamennyi tablót. A színes, kavargó forgatag mellé csupán egy kis kísérőzene hiányzott. A vidámság este Újszegeden a Vigadóban folytatódott, ahol a KISZ Szeged városi bizottsága karneváli bált rendezett. Kár, hogy a rossz idő miatt nem tarthatták a szabadban.

Lengyel államférfiak köszönő távirata Dobi Istvánhoz és Kádár Jánoshoz

Aleksander Zawadzki, a Lengyel Népköztársaság Államtanácsának elnöke és Wladyslaw Gomulka, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, valamint Józef Cyrankiewicz, a Lengyel Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke táviratban fejezte ki köszönését Dobi Istvánnak, az Elnöki Tanács elnökének és Kádár Jánosnak, a Magyar Szocialista Munkáspárti Központi Bizottsága első titkárnak, a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány elnökének Lengyelország felszabadulásának 20. évfordulója alkalmából küldött jókívánságaiért.

Adam Rapacki, a Lengyel Népköztársaság külügyminisztere táviratban köszönte meg Péter János külügyminiszternek Lengyelország nemzeti ünnepe alkalmából küldött jókívánságait. (MTI)

SEGÍT A LAKOSSÁG — TÖBB EZER ÓRA — SZÍNPAD, JÁRDÁK, PARKOK

A kerületek lakói már eddig is sok társadalmi munkát végeztek

A városi és a kerületi tanácsok városi bizottsága nem régen értékelte a társadalmi munkát, s megállapította, hogy az újszegedi szabadtéri színpad építkezésénél

3500 órát töltöttek munkával a szegediek.

forint értékű társadalmi munkát terveztek. Kerepesi József, a kerületi tanács végrehajtó bizottságának titkára elmondta, hogy

Az idén eddig legjelentősebb társadalmi munka volt az újszegedi vidám park építése. Sok száz szegedi alakította a vidám parkot, s a statisztikák szerint a társadalmi munkaórák száma itt 23 ezer volt.

Az I. kerületi tanács területén az év első felében 135 ezer forint értékű társadalmi munkát végzett a városrészi lakossága. A gyalogjárdák korszerűsítésénél sokat segítettek, a Bocskai, a Szilágyi, a Bercsenyi, a Bokor és a Partizán utca gyalogjárdáját bontották fel.

a tervezett társadalmi munkát a lakosság teljesíti, hiszen az év első felében több mint 90 ezer forint volt a munkák értéke.

A város lakói az újszegedi szabadtéri színpad felújításán is sokat dolgoztak.

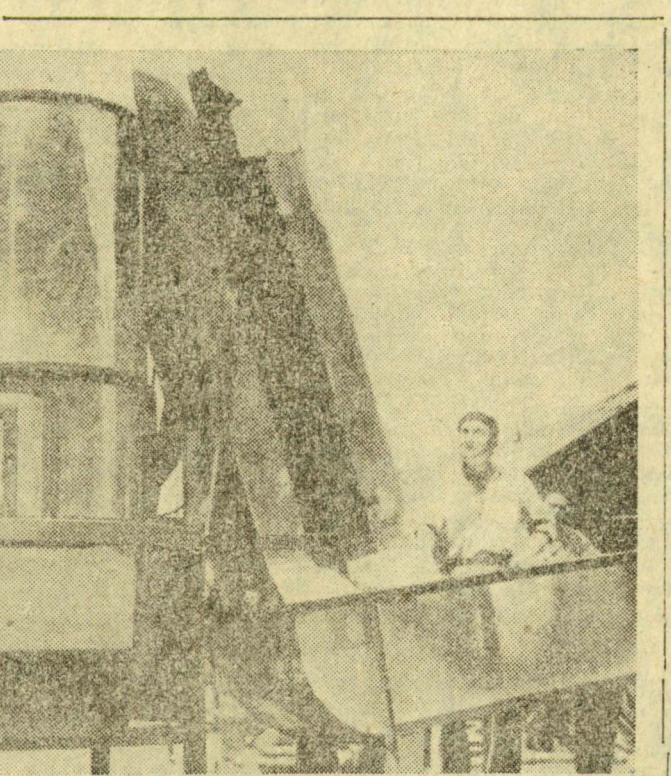
Az elhanyagolt színpadot több mint 800 üzem munkás, hivatalnok és diák építette. A felújításban 13 szegedi üzem vállalt jelentős társadalmi munkát, közülük is példamutatóan a Csongrád megyei Villanyszerelő Vállalat, a DÁV és a Ládaiipari Vállalat. A ruhagyári szocialista brigádok tagjai munka után rendszeresen felkeresték a színpad építke-

Társadalmi munkával fásították a Pálfi Kálmán utcát is.

A Fűrj utcai vízvezeték-hálózat bővítéséhez szükséges árkokat is a környék lakói ásták ki. Az újszegedi párt-szervezet és népprontcsoport szervezésében parkosították a városrészi lakói az Ogyeszsa körutat.

Az erdészeti technikum diákjai a fásításnál segítettek.

400 fát és 1500 facsemetét ültettek el. A Hazafias Néppront Békelepi csoportja sok társadalmi munkát szervezett már a városrészi építkezéseikhez. Most készült el a békelepi út végén az autóbúsvárá, melyet ugyancsak a telep lakói építettek mintegy 250 óra társadalmi munkával.

Új gép, termelékenyebb munka A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat hagymaszárító részlegében az idén könnyebbé vált a munka. Mind a szegedi, mind a makói telepen a műszakiak saját terveik alapján készítettek hagymaszárító gépet, s ezekkel nemcsak könnyebb, hanem termelékenyebb is a munka. Képünkön: a szegedi üzemben gyártott új szeletelőgép

A fiatalok bűnözéséről

Az egyik szabadstrandon tetten értek egy fiatalembert, amint összeszedgette a szanaszét hagyott ruhaféléket, táskarádiót, táskákat. „Alkalmom szűli a tolvajt!” — mondta, nem is tagadva, hogy nem először él vissza mások gondatlanságával.

Ilyen és hasonló esetek nyáron elég gyakran fordulnak elő, különösen a Balaton partján. Az alkalom szűlte tolvajok között sok a fiatalok, s ebből néha tévesen szűrjük le azt a következtetést, hogy elszaporodt nálunk is a fiatalok bűnözés.

mények száma — számokban és arányokban is — sokkal kisebb, mint a nyugati, kapitalista országokban. Elsősorban azért, mert nálunk senki sem szorú rá, hogy lopásból, rablásból tartalja fenn magát. A javuló életkörülmények természetesen magukkal hozzák a bűnözés — és ezen belül a fiatalok bűnözés — csökkenését. De a megszűnésről még korai volna beszélni. Nincsenek nálunk olyan hírhedt galerik, mint Nyugat-Németországban vagy Franciaországban, olyan „dühöngő ifjúság”, mint Angliában, de az alkalmilag összeverődött társaságok nálunk is követnek el — néha csak csínytevésnek szánt — bűnöket. Ilyen például a gazdátlanul hagyott autók feltörése, egy kis „kocsikázás” ürügyén a gépkocsi tönkretétele, ami megint csak a rendőrségen szokott végezni. S az ilyen alkalmi csoportosulásokba csaknem mindig bekerül egy-két viszszaeső bűnös — akár fiatal, akár felnőtt —, aki a könnyen befolyásolható fiatalokat rá tudja vinni a bűnözés útjára.

Az okok között — térjünk vissza az üdülőhelyi lopások példájára — nagy szerepet játszik a gondatlanság. Itt nem csupán arról van szó, hogy a felnőttek széjjelhagyják holmijukat, s ezzel alkalmat adnak. Elsősorban abban áll a gondatlanság, sőt felelőtlenség, hogy sok szülő elengedi „egy kis balatoni kiruccanásra” gyermekét, néhány forint zsebpénzzel vagy anélkül. Akadnak gondatlan szállásadók is. A jó kerestet reményében szobát adnak egy-két napra néhány fiatalnak, mi sem történve azzal, hogy akár fiatal fiúk és lányok együtt költöznek be a szobába — s aztán a rendőrségen folytatódik a történet: az alkalmi lakók kifosztották a szállásadót.

Pszichológusok, pedagógusok, bírák és rendőrök — nálunk is, külföldön is — régóta kutatják a fiatalok bűnözés okait, megelőzésének lehetőségeit. A szülők legelőször a szülőkhöz, nevelőkhöz vezetnek. Ahol a szülők ittasan járnak haza, ahol rendezetlen a családi élet, apa, anya külön él, s nincs, aki a gyerekekkel törődjék, könnyebben érvényesül a rossz társaság hatása. Az iskolába rendszeresen járó, tanulmányaikat komolyan vevő fiúk és lányok között nagyon ritkán akad olyan, aki összeütközésbe kerül a törvénnyel. A börtönbe, javító-nevelő intézetbe került fiatalok között végzett felmérések is azt mutatják, hogy a legalacsonyabb műveltségűek közül kerül ki a legtöbb fiatalok bűnöző, míg a középiskolába járók, vagy szakmát tanulók közt a legkisebb az arányuk. A súlyosabb bűnnel terhelték és a visszaesők között szintén egy sem akadt, aki legalább néhány komoly könyvet olvasott volna életében. Talán úgy is lehetne mondani: bűnözés ellen jó orvosság a művelődés.

Gondatlanság az is, ha a szülők anélkül engedik a fővárosba fiaikat-lányaikat, hogy előzőleg munkaalkalomról, lakásról gondoskodnának számukra. Így történhet meg, hogy az utcán, pályaudvarokon céltalanul csatangoló fiatalok végül a rendőrségre kerülnek; az előállítottaknak Budapestben csaknem a fele vidéki. S ebben nem nincsenek benne azok, akikről csak később — esetleg a vádlottak padján — derül ki, hogy idegenként jöttek a nagyvárosba, ott rossz társaságba kerültek. Ha a szülő mellett maradnak, talán soha nem lett volna összeütközésük a törvénnyel.

Még ennél is jobb: a gondos, szülői felügyelet. Akik pedig ettől valamilyen okból meg vannak fosztva, azoknak intézést kellene, olyan, ahol nem bűnözőkkel, hanem rendes, de otthon nélkül álló fiatalokkal lehetne együtt. Ilyen intézet van ugyan néhány, de az igényekhez képest még túl kevés.

Mint ahogy azok a fiatalok is csak szórakozni akarnak, akik — ugyancsak a felnőttek gondatlanságából — zugkimérésekben bort, rumot, pálinkát kapnak, s ittas fővel garázdálkodnak. Mire a szülő ráébred felelősségére, a gyereke már a bíróság előtt áll erőszakoskodás, botrányokozás, vagy testi sértés miatt.

Az is jó orvosság lehet, ha minél több alkoholmentes szórakozóhelyet létesítenek a fiataloknak. A 18 éven aluliak számára tilos alkohol kiszolgálása — ez jó intézkedés és ma már kevés kivétellel be is tartják. De a fiatalok szórakozni szeretnek, s ehhez az eddiginél több lehetőséget kell nekik teremteni. Olyanokat — legalább minden megyeszékhelyen —, mint a budapesti Ifjúsági Park.

Hazánkban a fiatalok által elkövetett bűncselekmények száma — ez jó

A tisztaság az építőipari ebédlőkben, szállásokon

A napokban értékelte Csongrád megyei Építőipari Vállalat munkásellátási bizottsága a munkahelyi szállások és ebédlők tisztasági versenyét. A bizottság 29 munkahelyet vizsgált meg, s megállapította, hogy a versenyfeltételeknek a legtöbb helyen eleget tettek. A dolgozók otthonosan érezhetik magukat a szállásokon, az étkezőhelyiségekben.

külön elismerésre méltó tisztaságot találtak a bizottság tagjai. Nem kaptak helyezést a Szegedi Gumigvár, a Ságvári telepi és a makói gyógyepedagógiai és MÉK-telep építkezése szociális helyiségeinek dolgozói. Ezeket a helyeket a jövőben nagyobb rendet és tisztaságot kell majd tartani.

A leg tisztább étkezőhelyiségük Keresztes Mihályné és Sági Ferencné ebédkiosztóknak volt. Több munkahelyen

A verseny értékelése alkalmával 150 forint jutalmat és több oklevelet adtak át a legjobb eredményt elérő dolgozóknak.

Joós István

VÁRKONYI ENDRE